

अलङ्कार वि० न लङ्घ्यः । अनतिक्रमणौ । “लिङ्गविषयो लोकानलङ्घ्यानलघोयसः” भाषः ।

अलजी स्त्री अला पर्याया सती जायते जन-ह गौरा० डीष् । सुश्रुतोक्ते सन्निगतरोगभेदे यथा । “पूयानसः सोपनाहः स्नावा पर्यणिकाजो । कृमिपान्थिष विज्ञेया रोगाः सन्निगता नव” । तल्लक्षणं तलैव “जाता सन्धौ मुक्तकण्ठेजो स्नात्तस्त्रिनेवास्थापिता पूर्वलिङ्गः” इति ।

अलज्जा स्त्री न लज्जा विरोधे न० त० । १ धाञ्छे अभावे न० त० । २ लज्जाभावे । न० व० । ३ लज्जान्मुच्ये लि० ।

अलङ्कुर पु० अलं सामर्थ्यं जृणाति जृ-अच् प्र० उत् । मणिके अलिङ्कुरे बह्वजलाधारे (जाला) म्दण्डये पाले । [धनादौ ।

अलञ्जीविक लि० अलं जीविकार्थं ४ त० । जीविकापर्याये

अलञ्जुष लि० अलं जुष्यते कर्मणि बा० क । भक्षणपर्याये मांसादौ । “अथ तच्छृतस्य परितन्दति तदलञ्जुषम्” शत० ब्रा० “मांसं हि जोषाय भक्षणायालं पर्यायं भवति” भा०

अलति पु० अल-वा अतिच् । गीतिमाहकायाम् स्वरसाधनार्थं सारिगामादिस्वरभेदे तदुपक्रमेणैव हि गीतेः प्रारम्भात्तेषां गीतिमाहकालम् ।

अलन्धन लि० अलं प्रभूतं धनमस्यस्य अच् । पर्यायप्रधाने सङ्घे । “निरादिधनश्चेत् प्रतिभूः स्यादलन्धनः” मनुः ।

अलन्तराम् अव्य० अलम्+अतिशये तरप् आसु । अत्यर्थं पर्यायप्रादावर्थे । “पुरोडाशभुजामिष्टमिष्टं कर्तुमलन्तराम्” भाषः । एवं तमप् आसु । अलन्तराम् तलैवार्थे अव्य० ।

अलन्धूम पु० अलमत्यर्थो धूमः । धूमसमूहे जटाध० । [श्रीधरः ।

अलन्ध्व लि० न लब्धः । प्राप्तभिन्ने “अलन्ध्वस्य प्राप्तप्रयायोयोगः”

अलभ्य लि० न लभ्यः । अप्राप्ये । “रोगे चालभ्ययोगे च सीमन्ने पुंसवेऽपि च । यद्वाति सद्यद्दिष्टं पूर्वत्वापि न दुष्यति” कालमा० मरी० “अलभ्ययोगे पुनरप्राप्यसम्बन्धनिमित्ते अशौचान्दिवसे पूर्वत्वं मलमासे” शु० त० रघु० ।

अलम् अव्य० अल-बा० अल १ भूषणे “जनयितीमलञ्जुक्ते यः प्रश्रय इव श्रियम्” अस्य उपपदसंज्ञा अलङ्कृत्य “अलङ्कृत्य सुतादानं देवं धर्मं प्रचक्षते” मनुः । २ सामर्थ्यं यत्नौ “विनायकदलम्भूषु रिञ्छायै तपसः” सुतः “कथा हि खलु पापानामलमश्रयेति यतः” इति च भाषः “वरेण शमितं लोकानलं दग्धुं हि तत्तपः” कुमा० ३ पर्याप्तौ ४ संपूर्णतायां ६ प्राचक्ष्ये “प्रतिभूः स्यादलन्धनः” मनुः अलमस्यस्य धनम् अच् बहुधनइत्यर्थः कुङ्कु० । ७ वारणे, “अलं विवादेन यथा श्रुतं तया”

कुमा० “अलं विवादेन शमोविधीयताम्” महाना० ऽनिषेधे “आलम्बालमिदं बभौयत् स दारानपाहरत्” भाषः ८ निरर्थकत्वे १० अस्त्वर्थे ११ अवधारणे १२ अत्यर्थं च गणर० ॥

“विजयायेत्यलमन्वशान्निर्मासु” किरा० “अलं भूयः” मल्लि० । लस्य वा रः अरम् । तत्रार्थे अरङ्कृतशब्दे उदा० ।

अलम्पु पु० अलं यज्ञे निरर्थः पशुः । “अप्रशक्ते पशौ “अलम्पु रपशोश्च” कात्या० १६, १, ४, पशुर्योग्यः सन् यो नाम पशुत्वविन्दते सोऽलम्पु रपशुः” कर्क० ।

अलम्पु र्घोषा पु० अलं समर्थः पुरुषाय “अषडक्षोत्वादिना” पा० स्वार्थे ख । युद्धादिसमर्थे प्रतिमल्लादौ पुरुषे ।

अलम्बु द्वि स्त्री अलम् व्यर्थं बाधितविषयत्वात् पर्याया वा बुद्धिः । मिथ्याबुद्धौ, पर्यायबुद्धौ च । “पश्यन्नपि नालम्बु द्विभवाप” किरा० १२, ३६, श्लोक० व्या० मल्लि० ।

अलम्बुष पु० अलं पुष्पाति उप-क प्र० पस्य वः । १ वसने ङर्द्दने । २ प्रहस्ते रावणमन्त्रिरात्से ३ घटोत्कचहते राक्षसभेदे च “अलम्बुषं तथा युद्धे विचरन्तमभीतवत् । हैङ्गिः प्रययौ तूर्णम्” इत्युपक्रम्य “रिपुं निहत्याभिननन्द वै तदा हृत्प्रलम्बुषं पक्षमलम्बुषं यथा” भा० द्रो० प० । अलम्बुषनामानौ च द्वौ राक्षसौ कुरुक्षेत्रयुद्धे समागतौ अयमेको घटोत्कचेन निहतः भी० प० अपरोपि निहतः इत्यविरोधः । ४ अप्सरोभेदे तच्छब्दे विवृतिः । ५ सुशुद्धीयाम् मेदि० ६ लज्जालु लतायाम् ७ अन्याप्रवेशार्थं दत्तजलरेखायाञ्च स्त्री राज० । तस्याः फलम् अण् लुप् तत्फले न० । “हृत्प्रलम्बुषं पक्षमलम्बुषं यथा” भा० द्रो० प० ।

अलम्भू णु लि० अलम्+सामर्थे भू-गञ् । “समर्थे “विनायकदलम्भूषु रिञ्छायै तपसः सुतः” भाषः ।

अलय पु० न लयः विरोधे न० त० । १ लयविरोधिनि लङ्गे । “शक्रादिष्वपि लोकेषु श्रूयमाशौ लयालयौ” रामा० अभावे न० त० । २ विनाशाभावे । नास्ति लयोयस्या ३ अवस्थानान्मुच्ये भ्रमणशीले “स्नानमानमति कालिमालया” भाषः “लयो लयनं कचिदवस्थानं नास्ति यस्याः” मल्लि० ४ विनाशान्मुच्ये च लि० ।

अलम्बुमा पु० ब० व० । देशभेदे ।

अलर्का पु० अलमर्कतेऽर्च्यते वा अर्क-अच् अर्च-वञ् वा शक० । १ श्रेतार्कटले २ क्षिप्रकुकरे ३ कृमिभेदे च स च भा० शा० प० दर्शितः यथा “अथ कृमिः स्तुभेदो मांसशोणितभोजनः । दारुणो दारुणस्वर्गः कर्षस्याभ्यासमागतः । स तस्योश्”